

som færøsk særanliggende indebærer dog, at syn på danske fiskeskibe, der foretages på Færøerne, sidestilles med syn, der er foretaget i udlandet.

Bestemmelsen i *stk. 2* etablerer for andre skibe end fiskeskibe hjemmel til at tage betaling for lovpligtigt syn svarende til de lande, som vi normalt sammenligner os med. Forslaget indebærer samtidig, at der kan tages betaling for syn af skibe i de tilfælde, hvor dette hidtil er sket, jf. bekendtgørelse nr. 201 af 24. marts 1998 om betaling for syn af skibe m.v.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer med en mindre teknisk justering til den gældende lovs § 25, 2. pkt. Efter denne bestemmelse opkræves betaling i forbindelse med udførelse af såkaldte konsulentsyn, hvilket vil sige ikke foreskrevne syn, der foretages efter anmodning. I disse tilfælde bliver betalingen for arbejdet fastsat i overensstemmelse med de regler om priskalkulation, som gælder for indtægtsdækket virksomhed inden for staten. Herudover viderefører bestemmelsen den eksisterende mulighed for at opkræve betaling i forbindelse med godkendelse af skibsstyr og fartøjer.

Bestemmelsen i *stk. 4* svarer til den gældende lovs § 24, stk. 4, om betaling for inspektion i medfør af direktiv 1995/21/EF om havnestatskontrol.

Bestemmelsen i *stk. 5* etablerer hjemmel til, at der kan opkræves renter ved forsinket betaling, samt at skyldig betaling m.v. kan inddrives ved udpantning. Bestemmelsen er ikke begrænset til betaling i forbindelse med havnestatskontrol, men omfatter alle tilfælde efter § 24, hvor der ikke sker rettidig betaling af beløb, som skyldes i forbindelse med Søfartsstyrelsens syn af skibe. Viser der sig behov for at fastsætte regler om forrentning af forfaldne, skyldige beløb, vil disse blive fastsat i overensstemmelse med de bestemmelser, der i øvrigt anvendes, når rettidig indbetaling til det offentlige ikke finder sted.

Ad den foreslåede § 25

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende lovs § 24, stk. 3, og er en konsekvens af, at reglerne om betaling for Søfartsstyrelsens syn af skibe nu er samlet i forslaget til ny § 24.

Til nr. 13

Indtil 1998 blev der alene ydet statstilskud til konsulenttjeneste til arbejdsmiljørådene og til arbejdsmiljøtjenestens rejser til skibe, som befinder sig uden for Danmark. Med hjemmel i finansloven ydes der med virkning fra 1999 tillige tilskud til informationsaktiviteter på arbejdsmiljøområdet.

Af ordensmæssige grunde foreslås det, at adgangen til at yde tilskud til informationsaktiviteter fremgår af

lov om sikkerhed til søs. Udmøntningen af tilskuddet vil fremgå af de årlige finanslove.

Til nr. 14

Det strafbare område i lovens § 28 foreslås udvidet i forhold til den gældende bestemmelse. Det foreslås, at også tilsidesættelse af vilkår knyttet til tilladelser, dispensationer eller godkendelser meddelt i henhold til loven skal kunne straffes. Som det er tilfældet med de øvrige bestemmelser i lovens § 28, vil ændringen være omfattet af lovens § 31 om forhøjet straf ved skærpende omstændigheder.

Til nr. 15-17

De foreslåede ændringer er en følge af, at hæftestraffen blev afskaffet ved lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af straffeloven, som trådte i kraft den 1. juli 2001.

Til § 3

Bestemmelsen fastlægger ændringslovens ikrafttrædelse til den 30. juni 2002.

Ikrafttrædelsesdatoen er fastsat under hensyn til, at direktiv 1999/63/EF og direktiv 1999/95/EF om arbejdstid og hviletid for søfarende skal være gennemført senest den 30. juni 2002.

Bestemmelsen i § 34, stk. 2, i lov om sikkerhed til søs indebærer, at de gældende regler om betaling for syn af skibe, bekendtgørelse nr. 201 af 24. marts 1998 om betaling for syn af skibe m.v., forbliver i kraft, indtil den ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af de foreslåede nye bestemmelser i § 24 i lov om sikkerhed til søs.

Til § 4

Bestemmelsen fastslår, at ændringsloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at dennes bestemmelser ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Med virkning fra den 1. januar 2002 er de områder inden for lov om sikkerhed til søs, som administreres af økonomi- og erhvervsministeren, overført som færøsk særanliggende. Overførelsen indebærer, at hjemmestyret har overtaget den lovgivende og administrative myndighed på området, og at færøske skibe, hvilket vil sige skibe, som er registreret i de færøske skibsregistre, herefter er undergivet hjemmestyrets lovgivning om sikkerhed til søs. Da sømandslovens område endvidere er reguleret ved færøsk lovgivning, vil ændringsloven ikke skulle sættes i kraft for Færøerne.